QURAN (FINNISH)

32 - AS-SAJDA (Palvomisen suura)

1. Aliif, Laam, Miim. (MinÃ¤ olen Jumala, parhain tietÃ¤jÃ¤.)

2. TÃ¤mÃ¤n Kirjan on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt maailmojen Herra, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤.

3. Sanovatko he, ettÃ¤ olet sen keksinyt? Ei, se on Herraltasi tullut totuus, jotta voisit varoittaa ihmisiÃ¤, joiden luokse ennen sinua ei ole saapunut varoittajaa, ja jotta he saisivat johdatuksen.

4. Juuri Jumala on luonut taivaat ja maan ja kaiken niiden vÃ¤lillÃ¤ olevan kuudessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤ ja on yhÃ¤ sÃ¤ilyttÃ¤nyt lujan mahtinsa. TeillÃ¤ ei ole muuta suojelijaa eikÃ¤ auttajaa kuin HÃ¤n. EttekÃ¶ tÃ¤tÃ¤ ota varteen?

5. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ kÃ¤skynsÃ¤ ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ avaruudesta maan pÃ¤Ã¤lle; sitten se kohoaa HÃ¤nen luokseen yhdessÃ¤ pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤, joka teidÃ¤n laskujenne mukaan on tuhannen vuoden pituinen.

6. Sellainen on HÃ¤n, joka tuntee sekÃ¤ salatut ettÃ¤ ilmeiset asiat, HÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

7. Kaiken HÃ¤n on tehnyt parhaimmalla tavalla ja aloittanut luomalla ihmisen kosteasta savesta.

8. Sitten HÃ¤n loi hÃ¤nen siemenensÃ¤ mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤n nÃ¤kÃ¶isestÃ¤ nesteestÃ¤.

9. SenjÃ¤lkeen HÃ¤n tÃ¤ydensi hÃ¤net ja puhalsi hÃ¤neen henkensÃ¤, ja HÃ¤n on antanut teille kuulon ja nÃ¤Ã¶n sekÃ¤ sielun. Mutta niukasti te osoitatte kiitollisuutta.

10. He kyselevÃ¤t: Â»Kuinka, senkÃ¶ jÃ¤lkeen kuin me maadumme tomuksi, meidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n taas uuteen eloon?Â» Niin, he kieltÃ¤vÃ¤t Herransa tulemisen.

11. Sano: Â»Kuoleman enkeli, joka teitÃ¤ kaitsee, on maksava teille tÃ¤yden palkkanne; sitten teidÃ¤n on palattava Jumalan luokse.Â»

12. Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤, miten syntiset seisovat Herransa edessÃ¤ pÃ¤Ã¤t vaipuneina ja sanovat: Â»Oi Herra, me olemme nÃ¤hneet sekÃ¤ kuulleet, lÃ¤hetÃ¤ meidÃ¤t siis takaisin, jotta voisimme tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, sillÃ¤ totisesti, olemme pÃ¤Ã¤sseet varmuuteen.Â»

13. Jos Me olisimme tahtonut, olisimme totisesti voinut antaa jokaiselle sielulle johdatuksensa, mutta sanani on kÃ¤yvÃ¤ toteen: Â»Totisesti, olen tÃ¤yttÃ¤vÃ¤ helvetin dzinneillÃ¤ ja ihmisillÃ¤ sekaisin.Â»

14. Â»Maistakaa siis seurauksia, koska unohdatte tÃ¤mÃ¤n pÃ¤ivÃ¤n saapumisen. Olemme maksanut teille palkan unohduksestanne, ja maistakaa nyt tuomio siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet.Â»

15. Vain ne uskovat merkkeihimme, jotka lankeavat maahan kunnioittaen, kun heitÃ¤ niistÃ¤ muistutetaan, ja julistavat Herransa kunniaa HÃ¤ntÃ¤ ylistÃ¤en, sekÃ¤ ne, jotka eivÃ¤t paisu ylpeydestÃ¤.

16. He nousevat vuoteistaan rukoillen Herraansa pelÃ¤ten ja toivoen, ja he antavat almuja siitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme heille suonut.

17. Mutta yksikÃ¤Ã¤n sielu ei tiedÃ¤, mitÃ¤ heille on tallessa sellaista, mikÃ¤ on kirkastava heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤, palkkana siitÃ¤, mitÃ¤ ovat tehneet.

18. Onko uskovainen sellaisen kaltainen, joka on tottelematon? He eivÃ¤t voi olla samanvertaisia.

19. NiitÃ¤ varten, jotka uskovat ja suorittavat hyviÃ¤ tekoja, on ikuiset puutarhat palkkana siitÃ¤, mitÃ¤ ovat tehneet.

20. Mutta jotka ovat olleet tottelemattomia, niiden asuinsijana on oleva tuli. Aina kun he haluavat pÃ¤Ã¤stÃ¤ sieltÃ¤ pois, heidÃ¤t

palautetaan takaisin ja heille sanotaan: Â»Maistakaa nyt tulen tuskaa, jota vÃ¤ititte valheeksi.Â»

21. Totisesti, Me annamme heidÃ¤n ennen tulevaa, ankaraa tuomiota maistaa lievempÃ¤Ã¤ rangaistusta, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t hyvÃ¤Ã¤n.

22. Kuka onkaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka saadessaan muistutuksen Herransa merkeistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ niille selkÃ¤nsÃ¤? Totisesti, kirouksemme kohtaa syntisiÃ¤.

23. Totisesti, Me annoimme Kirjan Moosekselle - Ã¤lÃ¤ epÃ¤ile sitÃ¤! - ja annoimme sen johdatukseksi Israelin lapsille.

24. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heidÃ¤n joukostaan myÃ¶s johtajia, jotka johdattivat kansaa MeidÃ¤n kÃ¤skymme mukaan niin kauan kuin he siitÃ¤ kiinni pitivÃ¤t ja olivat varmoja merkeistÃ¤mme.

25. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tuomiollaan ratkaiseva heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n olleet kiistat.

26. EivÃ¤tkÃ¶ he nÃ¤e johdatusta siinÃ¤, ettÃ¤ ennen heitÃ¤ olemme tuhonnut monia sukupolvia, joiden asuinsijoilla he nyt kuljeskelevat? Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤. EivÃ¤tkÃ¶ he mitÃ¤Ã¤n kuule?

27. EivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, miten Me langetamme sateen kuivuneeseen maahan ja sen avulla kasvatamme viljaa, jota he itse sekÃ¤ heidÃ¤n karjansa syÃ¶vÃ¤t? EivÃ¤tkÃ¶ he mitÃ¤Ã¤n nÃ¤e?

28. Ja he sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ ratkaisu tapahtuu, jos kerran puhutte totta?Â»

29. Vastaa: Â»Tuomion pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin usko ei vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n hyÃ¶dytÃ¤ niitÃ¤, jotka nyt ovat uskottomia, eikÃ¤ heille anneta armon aikaa.Â»

30. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤ ja odota! Totisesti, he saavat odottaa sinun lainasi.